

A UNSPREZECEA SCRISOARE “LA UN PRIETIN”: DIN NOU, DESPRE TR DARE...: a intelectualilor, a conducătorilor, a noastră de noi în sine... și de Hristos-Dumnezeu!!!

Stimate domnule profesor M.D. -

...Da, dl Ion Coja pune diagnosticul corect: Gabriel Liiceanu și Andrei Pleșu - **handicapați, la nivel de trăiri naționaliste**. Ca să nu mai punem la socoteală **izmenelile și trănclănelile lor absurde și penibile** (în contextul unei Româнии care se sufocă, la propriu! – o Românie cumplit agonizantă, care are cu totul alte priorități decât “*întâlnirile miraculoase*”, “sâmbotiste”, ale celor doi dubioși - ...da, și eu m-am întrebat și mă întreb, de 21 de ani, “*ce-l mâna pe Pleșu-n luptă*”, de să-și facă cut, în 1990, “*demolatorul pionier*” - “*ctitor al dezastrului cultural incipient românesc*” postdecembrist... (pentru că, nu de mult, s-a treacă pe la Cotroceni, pe post de consilier al Pramatiei Supreme a României!) - ...iar Liiceanu (...atâtea fumuri și pretenții și greșeli snobisme, și scatologii și ranchiune a olistice și atitudini groțite involuntare, în bula asta de flatulă ieșită, scâpată, parcă, dintre c racii unui boșorog neputincios, poluând, dihoarete, vâzduhul...!) s-a ales, “pe daiboj”, cu...patrimoniul uriaș al **Editurii Politice**, actuala **Humanitas**, pusă - ...azi se vede foarte clar!... - atât în slujba mondialismului pustiitor, cât și în slujba Eriniilor manoliesciene!), **TRĂNCNELILE LOR UBU-e** și de sâmbătă seara, pe post de... “*filosofii ame itoare*” (de ame itoare, în sensul narcotizant-halucinogen, chiar sunt... “ame itoare”!): “(...) *Ne faci legi și ne pun biruri, ne vorbesc filosofie!/(...) Patrioții, virtuoșii* (...)”!

...N-am spus niciodată că nu sunt de vină în românie, pentru gravele cedări morale, cedări de tot soiul... -dar trei secole de înstrăinare și de **măcinare CONTINU, PERSEVERENT, REALIZAT PLANIFICAT “PÂN LA PUNCT ÎN PÂN LA VIRGUL”, ÎN MOD DIABOLIC, a elitelor Neamului** (ce s-a ales de “*boierimea pământeană*” eroică, de pe timpul Marilor Voievozi Martiri, de la Drago-Bogdan și Basarab I și până chiar la Petru Rareș și Brâncoveanu Constantin...?!...” navigând” prin fanariotismul putrefact și prin masoneria pașoptistă și junimistă, prin **regimurile carlisto-hohenzolerniene**, “*regaliștii impuse masonic*” - unul, al lui Carol I, de jaf național generalizat și înstrăinare patrimonială cumplită, trădare ticloasă (nu degeaba s-a dat ordinul Masonic expres și urgent, să-și închidă, pe vecie, gura Arhanghelului EMINESCU, cel care pentru Mărturisirea Adevărului fusese trimis, din Ceruri, să se întrupeze pe Pământ!), altul, cel al lui Carol al II-lea, de crimă, trădare (și dezertare reală, dar și dezertare simbolică, cel puțin la fel de gravă precum cea reală, din vremea primului război mondial: **DEZERTARE SFIDĂTOARE**, de la **TOATE** responsabilitățile sale regale!) și jaf național “ca-n codru” (prin gășca “bancheresc-zărfească”, gășca infracțional-criminală evreiască, condusă de Elena Lupescu – **BLESTEMUL ELENELOR**, în istoria Lumii!!!...cu toate că, în limba “danailor”, “*Héléné*” înseamnă “*Fclie*”...dar, din păcate, nu pentru Iluminare de Duh, ci pentru Incendiere Criminală !!!) - ...n-are rost să mai vorbesc de Mihai, la fel de lipsit de minte, integritate și loialitate, precum în acel blestemat an, 1944... - ...prin comunismul stalinist o-bol evicesc (evreiesc, precum se tie!) apocaliptic, prin **democrația liberală catastrofală** (cu “capi” și “teoreticieni/ideologi” tot din evreime!), postdecembristă, care succede unui “**socialism internaționalist-iliescian**”, penibil și jalnic-masonic... - “*Finis opus coronat!*” - multinaționalele sunt, acum, stâlpii pânzelor “sclavilor” României!!!) - ...chiar nu sunt vizibile, toate astea, de “*elitele de carton*”, creaturi promovate de mass media?! Nu.

...Ei, atunci, asta e. Nădejdea mea (cea de pururi!) este că nu ne va lăsa “*să pierim cu toții/de tot*” (vorba lui Goga și... Hora iu!), El, Hristosul-Mântuitor, Cel Sfânt și Mare și Drept, Aspru Judecător - de Adevăr Iubitor, și de necăjiți și asupriți, Blând Mângâietor!!!

Doamne,-ajut !

Cu, mereu, aceea i pre uire i cald prietenie,
Adrian Botez

P.S.: Am v zut, nu de foarte mult vre me, un film american (cu Melanie Griffith, în rolul principal), al c rui titlu se traducea cam a a: “*Cea/”una”/str ina care s-a întors*”. Era vorba despre un fiu de mare-rabin, care a ales (greu, dar a ales, definitiv!) între **iubirea pentru o “str in ”** (“str in ” de “**SÂNGELE RELIGIOS-MOZAIC**”, de comunitatea mozaic mistic !), i “**st pâניה/puterea**”, prin **mo tenirea rabinal** (de la tat l s u, Marele Rabin) – pe ultima! Ei bine, când vine s - i ia adio de la “str ina” de care se îndr gostise (dar **dragostea** îi promitea/oferea, ambi iosului evreu, mai pu în decât...**mo tenirea puterii rabinale**!), vede, fascinat, în camera “str inei”, un televizor deschis, pe ecran “evoluând” cuplul Fred Astaire -Ginger Rogers. La întrebarea “str inei” (Melanie Grif fith), de ce a r mas cu gura c scat , aspirantul la puterea rabinic îi m rturise te, ca-n trans (... i ac iunea era fixat în zilele noastre, nu acum cinci veacuri!): “*Ce frumos danseaz ! Noi, evreii ortodoc i, n-avem voie s vedem niciun spectacol, niciun divertisment, niciun televizor, nimic ...!*”

...Dar pe noi, cre tinii (“**goimii**”...spurca i!), realizatorii evrei de divertisment, din toat lumea, ne îndoap , ne sufoc , ne înnebunesc/”z luzesc” i ne imbecilizeaz , 24 de ore din 24, cu cele mai de ucheate i mai degenerate spec tacole, zise de “**divertisment**”, **f r niciun avertisment...”cu bulin ”!!!** tiu ei ce tiu, de-i las doar pe “goimi” s se...”distreze”/imbecilizeze/s degenezeze spiritual – ...iar ei, “poporul ales”, î i p streaz Duhul curat i puternic, viril i, deci, R ZBOINIC, iar nu sybaritic, molatico-efeminat, “pleziristo-degenerat”!!!

...Era, în acest sens, un banc foarte cinic, despre un român i un ungur...dar, în cazul pus de noi în discu ie mai sus, se pot modifica un pic rolurile: românul “**istorice te du m nos**”, r zbun tor (calm, dar feroce...) contra “str inului” –ungur, cel înc p ânat “**în limb i orgolii de st pânit**or”... - poate deveni evreul, cel “înc p ânat” în talmudismul lui, xenofob pân la demen i de un egoism agresiv la culme i bestial (“r zbun tor” pe...Misterul Nelini titor de Cugete Asasin-Necurate i Luciferizate...cum îi l murea Nae Ionescu problema metafizic a cugetului, studentului s u nerecunosc tor i deloc cavalier i intelectual, în replic ... - Josef Hechter/Mihail Sebastian: **Misterul Golgotic al Hristosului Celui Mort/Asasinat i Înviat, CA MESIA DEJA VENIT!**: „*Tu, Iosif Hechter, e ti bolnav, tu nu mai î i g se ti locul în propria piele. E ti bolnav chiar în substan a ta; nu po i s nu suferi; suferin a ta nu are ie ire. S fii totu i sigur, Iosif Hechter, c toat lumea sufer . Noi, cre tinii, suferim i noi, dar pentru noi exist o sc pare: mântuirea, reînvierea. i tu speri: speri c va veni Mesia cel îndelung a teptat, Mesia pe calul s u alb, î mplinirea regatului lui Israel pe p mânt. Inc mai speri, tu, Iosif Hechter. Continu s speri, este tot ceea ce i-a r mas! Cât despre mine, eu nu te pot ajuta în niciun fel, c ci sunt convins c acel Mesia pe care îl a tep i nu va veni niciodat . Mesia a venit deja, dar tu nu l-ai recunoscut. Doar atât i se ceruse, în schimbul bun t îi pe care i-o ar tase Dumnezeu: i se ceruse s veghezi, iar tu n-ai f cut-o. Dar poate ai fost orbit, trufia fiindu- i ca un gr unte de nisip în ochi. Nu sim i, Iosif Hechter, frigul i tenebrele care te înconjoar , din toate p r ile?*” – cf. Nae Ionescu – **Prefa** la cartea lui Mihail Sebastian, “**Chestiunea evreiasc . De dou mii de ani**”[**1**]):

“*Ion st tea lini tit pe câmp i- i p tea oile... La un moment dat, vede o persoan îndreptându-se c tre fântân , ca s bea ap . Amintindu- i ca apa din fântâna era otr vit , Ion începe s ipe: - B ! Nu beeeaaaaa, b , c -i otr vit ! Str inul nu schi niciun gest, ca i cum nici nu l-ar fi auzit i continu s se îndrepte spre fântâna, a a c Ion se apropie de el i ip din nou:*

- B !... Nuuuuu beeeeeaaaaa m , ca -i otravit !...

Str inul, în continuare, nimic!...

Ion o ia la fug i ajunge fix la timp lângă str inul care tocmai ducea g leata înspre gur . Gâfâind, îi spune:

- M i, omule, tu e ti surd? Nu auzi când î i zic s nu bei, c -i otr vit ?

La care, str inul!

- Nem tudom romanok!

Auzind asta, Ion îi spune, b tându-l u or pe um r:

- Bea, da' bea încet, c -i rece!..."

...Be i încet otrava, be i încet i cu toat setea voastr (stârnit i între inut **ARTIFICIAL!**), otrava pe care v-o prepar i v-o toarn în toate cele (dar, mai cu seam , pe calea V zului, **pe care vine 80% din informa ia DIN EXTERIOR!** - ... i a Sufletului!!!), zi de zi i ceas de ceas, du manii vo tri de moarte...! - voi, români cre tini i a a de naivi, a a de u or de fraierit, de c tre mecherii i p c licii Lumii steia cumplit tic lo ite i devenit irespirabil , de atâtea miasme infernale !

...Be i ("încet, c -i rece"...!), români cre tini, dac a i uitat s v ruga i Lui Dumnezeu-
LUMIN TORUL DE L UNTRURI...!!!

7 martie 2011

NOT

1-,,(...)F r îndoial , evreii sunt poporul ales. Dar ales cu ce scop? Dac ne-am lua dup ei, au fost ale i pentru a deveni st pâni lumii, i, astfel, nu am mai putea purta nici o discu ie. Atunci ar fi mai bine s punem problema altfel, c ci e dificil de definit în ce const st pâניה lumii. Când se va produce, potrivit evreilor în i i, constituirea Imperiului lor Mondial? Momentul acesta va fi marcat de apari ia lui Mesia. Astfel, putem conchide c evreii sunt poporul ales, întrucât Dumnezeu a hot rât ca Mesia s provina din rândurile lor. Aici suntem cu to îi de acord, evrei i cre tini deopotriv , dar tot de aici porne te i controversa.

De fapt, pentru cre tini, Mesia a venit deja, prin încarnarea Logos-ului în Iisus Christos. Evreii au fost cu adev rat poporul ales, anume ales pentru Incarnarea lui Dumnezeu. De îndat ce acest fapt s-a produs, de îndat ce i-au îndeplinit misiunea, evreii au încetat s mai fie poporul ales. Evreii pot ori s recunoasc faptul c Mesia a venit deja, prin Incarnarea christic , i, deci din acel moment, înceteaz s se mai considere poporul ales, ori contest autenticitatea lui Christos -Mesia - i, atunci, î i refuz chiar condi ia de popor ales, deci calitatea de instrument ales de Dumnzeu pentru salvarea lumii – caz în care nu ar p c tui numai fa de misiunea lor, ci i fa de Dumnzeu însu i. Evreii repet , f r încetare, ca Iisus Christos, atât timp cât se pretinde Fiul lui Dumnzeu i al lui Mesia, nu este decât un impostor. Mesia nu a sosit înc , socotesc evreii, el va veni pe un cal alb, i, în momentul acela, se va constitui imperiul Israelului, care va st pâni peste întreaga lume. Cele dou pozi ii sunt ireductibile. Pozi ia evreilor este limpede. Ei sunt poporul ales; în consecin , atunci când va veni Mesia, p mantul întreg va intra î n posesia lor.

Numai că unul dintre fiii lui Israel s-a prezentat deja drept Mesia. Este adevărat, evreii l-au considerat, întotdeauna, un impostor, dar aceasta nu a împiedicat un mare număr de popoare să-l recunoască drept Fiul lui Dumnezeu. Acest Mesia, și nimeni altcineva, a creat, pentru aceste popoare (în sânul cărora trăiesc și numeroși evrei) o nouă concepție asupra lumii și o nouă structură spirituală, valori noi pe o scară nouă a valorilor. Blestemat pentru Israel, Mesia a creat pentru aceste popoare ordinea creștină a lumii. De aici începe dificultatea majoră. Evreii trăiesc în mijlocul lumii creștine, dar ce lege respectă ei? Oare se supun legilor lui Iisus Christos, respectă atmosfera și condițiile creștine? Dacă ar fi așa, atunci ar fi renunțat la legile lor, ar fi încetat să se considere poporul ales; mai mult, ar fi încetat să fie evrei. Or, nimic de felul acesta nu s-a întâmplat. Evreii continuă să fie evrei. Cu alte cuvinte, și-au stabilit o ordine particulară în sânul altor popoare, o ordine contrară, în special, ordinii creștine, pe care o consideră opera unui impostor. Rezultă, de aici, că, respectându-și legea iudaică, evreii trebuie, în mod necesar, să saboteze ordinea și valorile creștine (s.n.).

Nu e vorba numai de o problemă religioasă, deși este ușor de văzut că necazurile și suferințele evreilor sunt mai adânci și mai frecvente în perioadele și în regiunile în care oamenii aderă la creștinism într-un mod mai categoric, în timp ce sunt cu mult mai mici în țările protestante, cu o religiozitate formală. În fapt, cel puțin în câteva aspecte, protestantismul este forma cea mai puțin creștină a creștinismului și cea mai apropiată de structura iudaică. Ceea ce dorim să spunem este că iudaismul și creștinismul depăesc planul strict religios, în măsura în care constituie, în același timp, principii formatoare ale vieții sociale.

Există o ordine iudaică și alta creștină a lumii. Existența paralelă a valorilor creștine și a valorilor iudaice este un fapt incontestabil. Fie că este vorba de organizarea politică a unei națiuni, de producție și circulație bunurilor materiale sau de sensul general pe care îl conferim existenței, aceste valori există și nu le putem pune la îndoială. Oricare ar fi domeniul pe care l-am lua în discuție, evreii și creștinii sunt separați printr-o incompatibilitate organică, iar aceasta are un caracter categoric, total, definitiv. Pe baza acestei incompatibilități îi considerăm creștinii pe evrei un pericol pentru ordinea lăsată de Iisus Christos. Creștinismul și iudaismul sunt două lumi complet străine una fața de cealaltă; între ele nu este cu puțin nici un fel de fuziune. Conflictul este atât de intens, încât pacea nu se va instaura decât la dispariția uneia dintre ei.

Evreii suferă, deoarece, din clipa în care au refuzat să-l recunoască pe Christos drept Mesia, pentru a se crampona de prerogativa de popor ales, și-au asumat misiunea de a distruge valorile creștine. Dacă poporul lui Israel suferă, este din cauză că, după ce l-au dat pe Christos lumii, au refuzat să-l recunoască: l-au văzut, dar nu l-au crezut. Acest lucru nu ar fi fost poate atât de grav, dacă alte popoare nu l-ar fi crezut. Ei bine, noi facem parte dintre cei care l-au crezut!

Prin sionism, evreii au crezut că au găsit calea de a-și realiza destinul. Ierusalimul continuă să fie polul magnetic al iudaismului, dar mai mult din punctul de vedere al unui iudaism mistic. Căci urarea nostalgică „La anul, la Ierusalim” nu este legată de nimic concret, ci corespunde uneia dintre acele mituri despre care vorbea Sorel, mituri care se sprijină pe evenimente care nu au avut loc niciodată, dar care polarizează, cu toate acestea, atenția generală, obligându-i pe oameni să-și conducă viața în vederea acestor evenimente, ca și cum ele ar trebui să se producă, în mod necesar. Fără îndoială, pentru evrei, întoarcerea la Ierusalim este o realitate incontestabilă, poate cea mai puternică dintre toate manifestările iudaice.

Această certitudine mistică –potrivită căreia poporul lui Israel se va regăsi la poalele Templului – este atât de puternică încât cinat în sufletul evreiesc, încât toată viața în diasporă le va

p re a tuturor evreilor ceva trec tor, dac nu chiar o fic iune. In fapt, dac evreii au temple i consilii religioase peste tot în lume, nu e mai pu în adev rat c Ierusalimul r mâne singurul lor loc de rug ciune i jertf , sediul adev ratului lor templu, fa de care templele din diaspora nu sunt decât ni te înlocuitori palizi. Spiritul Israelului este legat de conceptele orig inale ale propriilor sale dorin e i nenorociri, mai mult decât de realitate, care se destram asemenea transparen ei unei iluzii, pentru a fi, apoi, reconstruit , la nivelul fic iunii pure.

*In elegem, acum, cât de mult se îndep rteaz de ideea sionist a lui Theodore Herzl realitatea iudaic contemporan . In mod sigur, dac cineva ar reu i s adune la un loc to i evreii din lume i s -i constituie politic într-un stat Israel , atunci problema necazului evreilor ar fi profund modificat , dac nu chiar rezolvat pe deplin (s.n. i n.n.: Nae Ionescu s-a în elat: azi, când Statul Israel, fondat artificial, **DAR FONDAT!** – exist - vedem clar c , oriunde ar fi/s-ar situa geografic, acest popor înc p ânat i profund luciferizat se crede dator, fa de ciudatul s u Dumnezeu, s ia în st pânire lumea terestr , cu orice pre , prin oricât cruzime dement !). Cum s-ar putea ajunge la constituirea unui stat evreu? Intrebarea merit s fie pus , întrucât evreii au avut, în multe ocazii, propriul lor stat. Ar fi destul de bizar s credem c evreii l-au a teptat pe Theodore Herzl pentru a descoperi ideea statului iudaic. Regula general cere ca fiecare popor s aspire, în mod natural i ne-deliberat, la via a de stat, a a cum o sugereaz imaginea moleculelor dintr-o solu ie suprasaturat , pe punctul de a se cristaliza. Exact acest lucru nu l-am putut descoperi la evrei. Chiar din contra, de fiecare dat când au avut un stat, grija lor permanent a fost de a-l distruge. Incercarea de a fixa un termen vie îi lor în diaspora ar fi o nebunie, c ci exact pe această via se sprijin starea natural a evreului.*

Ce caut , deci, Theodor Herzl, ce doreste sionismul? Vor ei s -i smulg Ierusalimului aura sa mistic i caracterul mitologic, pentru a transforma acest ora într-o capital modern , cu ministere i o poli ie atotputernice? Este posibil. Numai c aceasta va fi o efemer experien în plus, ca toate institu iile iudaice de pân acum; pe de alt parte, o cetate o Ierusalimului concret i-ar face pe evrei s - i piard credin a lor comun , fundamentul vie îi lor de pân acum. Sionismul ar fi rezultatul matematic al distrugerii mitului Ierusalimului. Sionismul va consacra sinuciderea neamului lui Israel ? S-ar putea s fie chiar a a.

Dac evreii sufer , sufer pentru c sunt evrei. Vor înceta s mai fie evrei, în ziua în care nu vor mai suferi i nu vor putea sc pa de suferin decât atunci când nu vor mai fi evrei. Iat o teribil fatalitate, împotriva c reia nu este nimic de f cut: Israel va agoniza pân la sfâr itul lumii!

Tu, Iosif Hechter, e ti bolnav, tu nu mai î i g se ti locul în propria piele. E ti bolnav chiar în substan a ta; nu po i s nu suferi; suferin a ta nu are ie ire. S fii totu i sigur, Iosif Hechter, c toat lumea sufer . Noi, cre tinii, suferim i noi, dar pentru noi exist o sc pare: mântuirea, reînvierea. i tu speri: speri c va veni Mesia cel îndelung a teptat, Mesia pe calul s u alb, împlinirea regatului lui Israel pe p mânt. Inc mai speri, tu, Iosif Hechter. Continu s speri, este tot ceea ce i-a r mas! Cât despre mine, eu nu te pot ajuta în niciun fel, c ci sunt convins c acel Mesia pe care îl a tep i nu va veni niciodat . Mesia a venit deja, dar tu nu l-ai recunoscut. Doar atât i se ceruse, în schimbul bun t ii pe care i-o ar tase Dumnezeu: i se ceruse s veghezi, iar tu n-ai f cut-o. Dar poate ai fost orbit, trufia fiindu- i ca un gr unte de nisip în ochi. Nu sim i, Iosif Hechter, frigul i tenebrele care te înconjoar , din toate p r ile?” - cf. Nae Ionescu – Prefa la cartea lui Mihail Sebastian, “Chestiunea evreiasc . De dou mii de ani”.